

תת"ע 2938/07/16 - מדינת ישראל נגד מתן אבינו

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

04 יוני 2017

תת"ע 2938-07-16 מדינת ישראל נ' אבינו מתן

דו"ח תעבורה 90505643248

לפני כבוד השופטת כרמית פאר גינת
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים מתן אבינו

נוכחים:

מטעם המאשימה - עו"ד דגן

מטעם הנאשם - עו"ד רון מייסטר

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם שבפניי הורשע, על פי הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, עבר הנאשם שישה מקרים של נהיגה במהירות שאינה מותרת:

א. ביום 12.12.15 נהג הנאשם במהירות של 106 קמ"ש בדרך בה המהירות המותרת הינה של 70 קמ"ש (שד' ההסתדרות).

עמוד 1

- ב. ביום 18.12.15 נהג הנאשם במהירות של 107 קמ"ש בדרך בה המהירות המותרת הינה של 70 קמ"ש (שד' ההסתדרות).
- ג. ביום 26.12.15 נהג הנאשם במהירות של 103 קמ"ש בדרך בה המהירות המותרת הינה של 70 קמ"ש (שד' ההסתדרות).
- ד. ביום 17.1.16 נהג הנאשם במהירות של 104 קמ"ש בדרך בה המהירות המותרת הינה של 70 קמ"ש (שד' ההסתדרות).
- ה. ביום 12.2.16 נהג הנאשם במהירות של 106 קמ"ש בדרך בה המהירות המותרת הינה של 70 קמ"ש (שד' ההסתדרות).
- ו. ביום 4.6.16 נהג הנאשם במהירות של 112 קמ"ש בדרך בה המהירות המותרת הינה של 70 קמ"ש (שד' ההסתדרות).
2. הנאשם, יליד שנת 1989, מחזיק ברשיון נהיגה משנת 2012, כאשר לחובתו שתי הרשעות קודמות, האחת מהן בעבירת מהירות.
3. בא-כוח המאשימה לא ציין מה לטעמו מתחם הענישה הראוי בעבירות מסוג זה. עם זאת, הוא הפנה את בית המשפט לדברים שנאמרו ב-עפ"ת (באר שבע) 45425-06-12 **ברק יצחקי נ' מדינת ישראל** (4.11.12), שם אישר בית המשפט המחוזי עונש פסילה של שלושה חודשים בפועל.
4. אומר כבר מיד כי לא אוכל להסתמך על האמור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בעניין **ברק יצחקי**, שכן המקרה שם שונה באופן מהותי מזה שבפנינו. אומנם שם פער המהירויות (למעלה מ-40 קמ"ש) בין המהירות המותרת למהירות בה נהג הנאשם בפועל (שם הנאשם נהג במהירות של 136 קמ"ש במקום 90 קמ"ש), דומה לזה שבפנינו, אך השוני בין המהירויות עצמן אינו מאפשר גזירה שווה בין המקרים. עוד דובר שם במי שלחובתו היו 25 הרשעות קודמות בעבירות שונות, לרבות עבירות מהירות, ואף עמד לחובתו עונש של פסילה מותנית.
5. אומנם, אין בעובדה כי המאשימה נמנעה מלציין מתחם ענישה במקרה שבפנינו כדי לאיין את חובתו של בית המשפט לעשות כן. עם זאת, דומני כי ההימנעות מהצגתו של מתחם ענישה בפני בית המשפט, כמו גם ההפניה לפסיקה שאינה דומה לזו שבמקרה שבפנינו, יש בה כדי לפעול לזכותו של הנאשם וללמד על כך שהמאשימה אינה בהכרח חולקת על רף המינימום של מתחם הענישה שהוצג על ידי בא-כוחו של הנאשם.
6. בא-כוחו של הנאשם הפנה לכך שמדובר בשש עבירות רצופות (שבהן צולם הנאשם במצלמת מהירות, 3/א), כאשר רק אחת מהן היא עבירה המחייבת דיון בבית המשפט, ואילו חמש מהן הן עבירות שהעונש בצידן הינו קנס בלבד (לעניין ההכללה של כל העבירות יחדיו בכתב אישום אחד, ראו, למשל, תת"ע (נצרת)

8367-04-16 מדינת ישראל נ' וולפרט (26.6.16).

7. בא-כוחו של הנאשם ציין כי מדובר באדם נורמטיבי, אשר עברו התעבורתי אינו מכביד, וכי לו היה מוזהר לאחר שעבר את העבירה הראשונה, יש להניח כי לא היה עובר את העבירות הנוספות. הוא הפנה לכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, וחסך בזמן שיפוטי ניכר.
8. עוד הוא ציין כי מדובר במי שמצוי כיום בהליכים לגיוס למשטרת ישראל, ולעת הזו הוא משתכר שכר מינימום.
9. הוא ציין כי יש לגזור גזירה שווה בין המקרה שבפנינו לבין גזר דינו של בית משפט השלום בנצרת, במסגרת תת"ע (נצרת) 8516-02-16 **מדינת ישראל נ' שאהין** (24.2.16), שם גזר בית המשפט על הנאשם עונש של פסילה מותנית וקנס.
10. אומנם המקרה שנדון בעניין **שאהין** שלעיל דומה לעניינו. גם שם, נדונו שבעה מקרים של נהיגה במהירות העולה על המותר, כאשר המהירות המירבית שיוחסה לנאשם שם הייתה דומה לזו שבמקרה שבפנינו (113 קמ"ש). שם אומנם כל העבירות היו עבירות של ברירת קנס, אך ניכר כי העבר התעבורתי של הנאשם שם משמעותי יותר מבמקרה שבפנינו. עם זאת, דומני כי הגם שהעקרון שהותווה בעניין **שאהין**, לפיו אין אנו עוסקים במקרה זה בעבריי "מועד", קרי במי שחזר לסורו לאחר שקיבל "טיפול עונשי" בשל עבירה קודמת שעבר, אי אפשר להתעלם מכך שרצף העבירות מלמד על כך שמדובר במי שנהיגה במהירות גבוהה היא חלק משגרת נהיגתו.
11. כיום, רק אחת מבין העבירות (העבירה של נהיגה במהירות של 112 קמ"ש, קרי 42 קמ"ש מעל המהירות המותרת) היא עבירה המחייבת דיון משפטי. יתר העבירות הן עבירות הנמצאות כיום במסגרת מתחם "ברירת קנס". אומנם, לא כך היו הדברים בשעה שהעבירות נעברו, אך בעת קביעת מתחם הענישה, יש להביא בחשבון את השינוי התחקיתי שעבר המתחם כיום. דהיינו, כי בגין חמש מהעבירות מתחם הענישה ההולם, על פי הדין החל היום, הינו קנס בלבד.
12. אעיר בהקשר זה כי במקרים בהם הובאה עבירה יחידה של נהיגה במהירות של 112 קמ"ש לפתחו של בית המשפט, המאשימה אף הסכימה להסדרי טיעון בהם הוטל עונש של פסילה מותנית וקנס בלבד (למשל, תת"ע (חיפה) 12053-07-16 **מדינת ישראל נ' היאם עואד** (26.4.17)).
13. במקרה שבפניי, יש פנים לכאן ולכאן. מחד גיסא, אכן העבירה החמורה שבה הורשע הנאשם היא המאוחרת בזמן, ויש בסיס לטיעון של בא-כוחו כי לו היה מוזהר מיד לאחר שעבר את העבירה הראשונה, הוא לא היה עובר את העבירה המאוחרת. מאידך גיסא, צירוף העבירות, גם אם כל אחת מהן בפני עצמה נמצאת במתחם ענישה אחר, מראה כי לא מדובר במי שמעיד מעידה חד-פעמית, כי אם במי שנהיגה מעל המהירות

המותרת היא דרך התנהגותו הרגילה.

14. יש להעיר כי איחוד האישומים שוברו בצידו. מצד אחד, רישום הנקודות לחובתו של הנאשם נעשה על פי העבירה החמורה מבין אלה המיוחסות לו. שכן יש להניח כי לו היו נרשמות לחובתו של הנאשם נקודות בגין כל אחת מהעבירות, הרי שהיו מוטלים עליו אמצעי תיקון על ידי רשות הרישוי. אך מן הצד השני, שוב לא ניתן להתייחס אל כלל העבירות, כאילו עבר הנאשם עבירה אחת.

15. עוד יש להוסיף לכך שלא מדובר במי שמחזיק ברשיון נהיגה תקופה ממושכת, וכי עברו התעבורתי, גם אם אינו מכביד יתר על המידה, אינו עבר נקי, והינו משמעותי יחסית לתקופה בה הוא מחזיק ברשיון.

16. בנסיבות אלה, אני סבורה כי מתחם הענישה הראוי הינו מתחם הנע בין פסילה מותנית לבין פסילה בפועל של 45 יום (למשל, תת"ע (פתח תקווה) 2000-02-17 **מדינת ישראל נ' רעד אזהאר** (22.3.17), שם נפסלה הנאשמת, עם ותק נ ג דומה, עבר תעבורתי תקין ועבירה אחת של מהירות, לתקופה של 30 יום בפועל).

17. כפי שצינתי לעיל, משבחרה המאשימה שלא להציג מתחם ענישה, ולאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, לא מצאתי לנכון לחרוג מרף הענישה הנמוך של המתחם. עם זאת, לאור ריבוי העבירות, דומני כי יש מקום להשית על הנאשם פסילה מותנית לתקופה ממשית, וכך גם בכל הנוגע להטלת קנס.

18. לאור אלה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה, לתקופה של שלושה חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על העבירות בהן הורשע ו/או כל עבירה לפי התוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה, ויורשע בגין.

ב. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך של 3,000 ש"ח, אשר ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10/7/17 ובכל 10 בחודש שאחריו. ב"כ הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום י' סיוון תשע"ז, 04/06/2017 במעמד הנוכחים.

כרמית פאר גינת , שופטת

הוקלד על ידי שושי שוורץ